

bestemmelse giver dog ikke en part noget retskrav på at udtale sig over for det samlede lokalnævn, men alene et krav på efter nævnets bestemmelse at udtale sig overfor en repræsentant for dette.

6. Retsplejelovens § 1019 b, stk. 1, bestemmer, at lokalnævnet i visse sager skal eller kan afvise at iværksætte en undersøgelse. Afvisning skal ske, hvis klagen findes åbenbart grundløs. Denne bestemmelse giver ikke nævnet adgang til at afgøre selve klagen. Også i disse tilfælde afgøres klagen af politimesteren (politidirektøren). Såfremt lokalnævnet ønsker at meddele klageren baggrunden for nævnets afgørelse, bør dette ske på en sådan måde, at klageren ikke opfatter lokalnævnets meddelelse som en afgørelse af selve klagen. Opmærksomheden henledes på bestemmelsen i bekendtgørelsens § 20, hvorefter politimesteren (politidirektøren) i disse tilfælde kan bemyndiges til at underrette klageren om nævnets afgørelse samtidig med meddelelsen af afgørelsen vedrørende selve klagen. Såfremt lokalnævnet ønsker at underrette klageren direkte, kan det være hensigtsmæssigt blot at meddele, at man i medfør af retsplejelovens § 1019 b, stk. 1, ikke har fundet grundlag for at iværksætte nogen undersøgelse, og at sagen er oversendt til politimesteren (politidirektøren) til afgørelse.

7. Retsplejeloven og bekendtgørelsen om lokalnævn indeholder ikke bestemmelser om adgangen til at klage over lokalnævnets sagsbehandling. Justitsministeriet vil ikke kunne tage stilling til klager over f. eks. nævnets afvisning af at iværksætte en undersøgelse eller udformningen af lokalnævnets skrivelser.

D. Afgørelse af klagesager.

1. Når lokalnævnet har afsluttet behandlingen af en klagesag, sendes sagen til politimesteren (politidirektøren) til afgørelse. Dette gælder alle sager, herunder også sager, hvor lokalnævnet har afvist at iværksætte en undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 1019 b, stk. 1. Såfremt lokalnævnet har meddelt en klager, at man har afvist at iværksætte en undersøgelse, fordi klagen findes åbenbart grundløs, og politimesteren (politidirektøren) kan tiltræde denne opfattelse, vil poli-

timesteren (politidirektøren) ved sin afgørelse af klagen kunne henholde sig til nævnets afgørelse.

2. Det bør fremgå af politimesterens (politidirektørens) besvarelse af en klage, hvilket grundlag afgørelsen er baseret på. Svaret kan eventuelt indeholde et resumé af sagens oplysninger, herunder indklagedes fremstilling.

3. Politimesterens (politidirektørens) afgørelse i en klagesag kan påklages til justitsministeriet. Såfremt klageren ikke får medhold i sin klage, må politimesteren (politidirektøren) samtidig med afgørelsen af klagen oplyse klageren om adgangen til at påklage afgørelsen.

4. Klager over politimesteren (politidirektøren) personlig indsendes efter afslutningen af lokalnævnets behandling til justitsministeriet til afgørelse.

E. Aktindsigt.

1. Akterne i klagesager, der henhører under lokalnævnets kompetence, er omfattet af den almindelige adgang til aktindsigt i medfør af lov nr. 280 af 10. juni 1970 om offentlighed i forvaltningen med de begrænsninger, der følger af lovens undtagelsesbestemmelser.

2. Ifølge lovens § 8, stk. 1, afgøres spørgsmål om aktindsigt af den myndighed, som har afgørelsen af den pågældende sag. Indtil lokalnævnet har afsluttet behandlingen af en klagesag, må nævnet derfor tage stilling til begæringer om aktindsigt. Begæringer, der fremsættes efter nævnsbehandlingens afslutning, behandles af politimesteren (politidirektøren), hvis afgørelse kan påklages til justitsministeriet. Lokalnævnet må dog fortsat tage stilling til begæringer vedrørende akter, der alene findes i nævnets sagsmateriale, f. eks. mødereferater og eventuel korrespondance, der ikke følger med sagen.

3. Adgang til aktindsigt tilkommer efter loven såvel sagens parter som offentligheden. Såfremt en klagesag overgår til straffesagsbehandling, vil sagens akter være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i lovens § 6, stk. 1. Opmærksomheden henledes på, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på straf-